

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/21-09664-015
Otsuse kuupäev	11. nov 2021
Komisjoni koosseis	Esimees Jüri Aava
Tarbija	
Kaupleja	Aktsiaselts Papera Mööblimaja, 10208960
Tarbija nõue	Lepingust taganemine.
Asja läbivaatamise aeg	4. nov 2021

Resolutsioon:

1.Jätta avaldus rahuldamata.

Asjaolud:

Tarbija ostis 15.07.2019 kaupleja poest nurgadiivani ja tasus selle eest summa 488,00 eurot. 15.05.2021 pöördus tarbija pretensiooniga kaupleja poole, sest diivanil olid ilmnenud puudused Kaupleja ei väljastanud tarbijale kaebuse kättesaamist kinnitavat dokumenti, saatis tarbija sellekohase kaebuse ka 18.05.2021 e-posti teel.

Puudustena tõi tarbija välja, et diivani alt väljatulev voodiosa ei püsinud paigal ning tuli klotsidest välja, mistõttu oli voodiosa muust diivanist niivõrd palju eemal, et sellel magamine oli võimatu ning tekkinud vahe oli ohtlik sellel magajale. Puudust märkas tarbija vahetult enne kaebuse esitamist, kuna diivani magamisosa ei olnud varem kasutatud. Lisaks olid diivani seljatoe padjad sedavõrd ära vajunud, et nende peale ei olnud võimalik enam toetuda.

Kaupleja võttis diivani remonti. 01.06.2021 teavitas kaupleja tarbijat, et tehases parendati nii diivani padjad kui ka voodimehhanism. Samal päeval teatas tarbija kauplejale, et saab diivani omalt poolt üle vaadata õhtul. 19.06.2021 saatis tarbija kauplejale diivani paranduse kohta pretensiooni ja kordas seda 07.07.2021.

Parandusi puudutavas pretensioonis märkis tarbija, et parandusega küll tehti muudatusi, mille tulemusena lisati diivani voodiosale lisaklotsid, mis jäävad stopperite taha kinni ja voodiosa ei tule enam niisama välja, kuid likvideerimata jäeti vahe, mis jääb voodiosa kasutamisel selle ja diivani vahele, mis oli määravaks defektiks, millele tarbija lahendust soovis. Tarbija heitis kauplejale ette, et temaga konsulteerimata paigaldati diivanile täiendav detail, mis muutis diivani konstruktsiooni ja erines originaalsest tootest.

Kuna esimese diivani parandusega ei likvideeritud põhiviga ja on tekitatud muid vigu juurde, soovis tarbija lepingust taganeda ja diivani eest tasutud summa 488,00 euro tagastamist. Vastuseks kaupleja seisukohale juhtis tarbija tähelepanu, et probleem ei olnud mitte diivani avamises, vaid et diivanit magamiseks kasutades, mil magamisosa liikus oma klotside tagant välja. Tarbija tõi esile, kuna diivani külgedele lisati lisaklotsid, tõendab see, et diivani struktuur oli vigane. Tarbija mõõnis, et tugiliistu ja klotside ümber paigaldamine vähendasid vahe ulatust, kuid ei likvideerinud seda täielikult.

Tarbija leidis, et pärast ebaõnnestunud parandust on diivan täielikult kasutuskõlbmatu ja ohtlik. Tarbija leidis, et tootja poolt paigaldatud lisaliist kriibib põrandat ning takistab mopiga põrandapesu.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja ei nõustunud tarbija esitatud väidetega, et tegemist on puudusega tootega. Tootja ega müüja ei tuvastanud diivanil põhjendatud puudusi. Tegemist oli kaks aastat intensiivselt kasutatud diivaniga. Diivani olukord vastas selle kasutusajale ja mudelile.

Kaupleja tõi välja, et diivani seljatoe patjadele ja käetugedele oli mõjunud horisontaaljõud, mis võis tekkida nende peal istumisest ja see põhjustas patjade deformeerumise.

Seoses voodiosa liikumise probleemiga ja tarbija väitega, et see oli defektne ning voodi oli vales mõõdus, märkis kaupleja, et diivani detailide mõõdud vastasid nõutud mõõtudele ning mingeid kõrvalekaldumisi mõõtetelt ei esinenud. Voodi lahtikäivat osa tuleb välja tõmmata mõlemalt poolt ühtlaselt, et see ei kiiluks kinni. Ebaühtlase avamise vältimiseks lisati tootele alla lisaliist.

Mingeid koostekvaliteedi puudusi diivanil ei esinenud. Diivanile paigaldati tugiliist, mida antud diivani mudelile ei ole varem ette nähtud, kuid mis jäigastab konstruktsiooni, et hooletul avamisel ei oleks võimalik väike risk väljatõmmatava voodi osa kinni kiilumiseks.

Kaupleja märkis, et vahe väljatõmmatava osa ja diivani vahel on tootele omane, vastab joonistele ja on eksisteerinud antud diivanil selle ostuhetkest alates. Tegemist ei ole defektiga, vaid toote omadusega.

Kaupleja juhtis tähelepanu, et voodi konstruktsioon oli juba ostes selline ja see ei ole vahepeal muutunud. Seetõttu oli kaupleja seisukohal, et sellist asjaolu ei saa lugeda puuduseks, millega tarbijal oli võimalik tutvuda ja mida ta sai hinnata enne ostu sooritamist.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon tutvunud põhjalikult dokumentaalsete tõenditega asub seisukohale, et avaldus tuleb jätta rahuldamata.

Tarbija ja kaupleja vahel oli võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 kohaselt sõlmitud müügileping, mis vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi, ostjale üleantav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. VÕS § 217 lg 2 p 6 järgi ei vasta tarbijamüügi puhul asi kokkulepitud tingimustele, kui asi ei ole seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja, tootja, varasema müüja või muu vahendaja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi, seda eelkõige asja reklaamimisel või etikettidel.

TKS § 46 lg 5 kohaselt lisatakse avaldusele tõendid, võimaluse korral tehingu tegemist tõendava dokumendi koopia ning kauplejale esitatud kaebuse ja saadud vastuse koopia. Tarbija pole esitanud komisjonile tõendeid, mis kinnitaksid, et kaupleja rikkus müügilepingut, kuna müüdud asi ei vastanud lepingutingimustele või kaupleja oleks tarbijale müünud asja, mis erines oluliselt näidisest, kirjeldusest või mudelist, mis annaks ostjale õiguse lepingust taganeda või kasutada muid õigusi, mis tulenesid asja lepingutingimustele mittevastavusest. Tarbija ostis kauplejalt diivani 15.07.2019. Probleemidest diivaniga teavitas tarbija kauplejat 15.05.2021. Seega peaaegu pärast kahte kasutamise aastat. VÕS § 218 lg 2 kohaselt vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul asja üleandmisest ostjale; kuue kuu jooksul ilmnenud puuduse korral eeldatakse, et asja mittevastavus oli olemas kauba üleandmise ajal. Sätte mõtte kohaselt on esimese kuue kuu jooksul puuduse tõendamise kohustus kauplejal ning ülejäänud 1,5 aasta jooksul on puuduse tõendamise kohustus tarbijal. Seega lasus tõendamiskoormis, et diivani vigastused olid olemas juba müügilepingu ajal, tarbijal. Kaupleja saatis diivani siiski tootjale. Tootja tuvastas, et toode Maria on seeriatootmises olev nurgadiivanvoodi, mida ettevõtte on tootnud alates 2012 aastast ca 1000 tükki. Toode on valmistatud vastavalt ettevõttes välja töötatud tehnoloogiale ja pikale kogemusele. Viidatud magamisosa raami kontrollimisel tehases vastas

antud detail nõutud mõõtmetele. Mingeid mõõtudest kõrvalekaldeid, millele viidati toote juures tootja ei tuvastatud. Antud toote osas varasemaid pretensioone tootjani jõudnud ei ole. Tootja juurde toimetatud diivanvoodil oli näha seljatoe patjade veidi suuremat vajumist, mis võib olla tingitud toote ebasihhipärasest kasutamisest, ehk siis sellest, et nende peal on istutud. Kõik muu viitas tavapärasele toote omaduste muutumisele pärast pea kaheaastast kasutamist. Tootja paigaldas tootele lisaliistu, mis vähendas võimalust kasutada valesid võtteid toote seadmiseks voodiasendisse. Liist jäigastab rohkem tervet toote struktuuri. Seega kokkuvõtteks tuvastas tootja tegemist oli tootega, millel mingeid puudusi ei tuvastatud, vaid kõik vastas sellele, milline näeb toode välja pärast ligi kahe aasta pikkust kasutamist. Vastavalt VÕS § 214 lg 2 läheb asja juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko ostjale üle asja üleandmisega. Seega pärast diivani tarbijale kui ostjale üleandmist eeldatakse, et diivanile tekkinud kahjustused on tekkinud ajal, mil diivani kahjustumise riski kandis tarbija. Tarbija ei esitanud komisjonile tõendeid, mis lükkaksid ümber kaupleja ja tootja väiteid või millest nähtuks, et müüdud diivani lepingutingimustele mittevastavus oli olemas müügilepingu sõlmimise ajal.

Komisjon märgib, et kaupleja poolt esitatud fotodelt sarnase liistuga diivanist on näha, et liist ei saa kuidagi põrandat kahjustada, kuna paikneb oluliselt kõrgemal kui jalad. Samuti ei takista lisaliist komisjoni hinnangul põranda pesu, kuna ta pole madalamal diivani esiservast.

Komisjon selgitab, et Riigikohus on korduvalt väljendanud seisukohta (lahendid 3-2-1-57-11 p 28; 3-2-1-34-13 p 14), et lepingust taganemise kehtivuseks peavad olema täidetud nii selle formaalsed eeldused, eelkõige olema esitatud vastaspoolele õigel ajal taganemisavaldus kui ka sisulised (materiaalsed) eeldused, st taganemiseks peab olema seda õigustav põhjus, eelkõige oluline lepingurikkumine VÕS § 116 mõttes. VÕS § 116 lg 1 kohaselt võib lepingupool lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud. Komisjoni hinnangul pole lepingust taganemiseks materiaalsed eeldused realiseerunud, kuna pole tõendatud, et kaupleja müüs tarbijale juba kahjustatud asja.

VÕS § 101 lg 3 kohaselt ei või võlausaldaja tugineda kohustuse rikkumisele võlgniku poolt ega kasutada sellest tulenevalt õiguskaitsevahendeid niivõrd, kuivõrd selle rikkumise põhjustas tema enda tegu või temast tulenev asjaolu või sündmus, mille toimumise riisikut ta kannab. Kaupleja poolse lepingurikkumise tõendamatus korral puudub tarbijal alus lepingust taganemist nõuda.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Jüri Aava
/allkirjastatud digitaalselt/